

tage folk, der ikke er på universitetet, der ikke er i Advokatrådet, ja, der står ikke engang noget om nationalitet. Nu skal vi jo ikke stå her og prøve på at presse de pågældende instanser til, hvem de vil indstille, men jeg vil minde om de tanker, der har været fremme en overgang om, at man tog f.eks. formanden for den norske politilageinstans, for han kan forstå dansk, og han har samme kultur som vi, men han er i hvert fald uvildig, og han har forstand på politimæssige forretninger, så man heller ikke får at vide fra politiforbundets side, at her er der en faglig novice. Så der er altså frit slag.

Så om kommissoriet: Jeg synes, både nr. 1, 2 og 3 i stk. 1 i § 2 er klogt formuleret, og som fru Margrete Auken sagde for et øjeblik siden, skulle det give en velfungerende kommission stor mulighed for virkelig at komme til vejs ende i det her.

Jeg skal også opholde mig en anelse ved stk. 2, udtrykket retligt ansvar, og dér henvise til, hvad der står i bemærkningerne side 5 om, at dette altså omfatter både strafferetligt og tjeneretligt ansvar og helt ned til kritik, også for så vidt angår uhensigtsmæssighed. Hermed er der altså åbnet mulighed for, at alle de fem målestokke – eller er det seks? – som Ombudsmanden omtaler i sin redegørelse, kan blive anvendt.

Og lad mig så endelig lægge til om de retlige garantier, at der er faktisk en nyskabelse, som ingen – som jeg har hørt det i hvert fald, men jeg har så heller ikke hørt det hele, for jeg nåede ikke herover til tiden – har opholdt sig ved. Det står på side 7 i bemærkningerne, og det er inspireret af, hvad professor, tidligere ombudsmand Lars Nordskov Nielsen har været inde på: at de mennesker, der på en eller anden måde har udsigt til at komme i klemme i form af kritik eller det, der er alvorligere, inden den endelige konklusion bliver draget af kommissionen, skal have det forelagt til udtalelse.

Hermed tager vi hul på, hvad jeg håber bliver en ny praksis for disse undersøgelser. Lad os da håbe, at der ikke kommer for mange af slagsen, men når de kommer, er det vigtigt, at de mennesker, som kan komme i klemme, har nogle retsgarantier, som gør, at deres rettigheder ikke bliver gået for nær.

Jeg ser frem til en kvalificeret, hurtig og upolemisk udvalgsbehandling, sådan at vi kan få det her på plads meget hurtigt.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg skal gøre mig meget umage for at dele den tidligere ordførers optimisme også med hensyn til den upolemiske udvalgsbehandling. Jeg håber, at den første optimisme er lidt bedre funderet end den med hensyn til det upolemiske.

Den første optimisme går på udpegningen af medlemmerne af kommissionen. Det er klart, at det er det afgørende punkt i det hele. Jeg mener som sagt, at det værktøj, vi giver dem i hænde, er godt, især hvis ministeren vil bekræfte, at der ikke er begrænsninger af faktisk art. Der er udtrykt nogle i forslaget, og det er i orden, men der kan altså arbejdes over hele feltet.

Men det, jeg godt vil have, er for det første, at ministeren fortæller os, når vi nu bruger de her indirekte metoder, som rummer mulighed for meget hudlihej – det gør det altså, man kan ikke se, hvem det er, der laver arbejdet, og jeg kan bedst lide, når jeg kan se, hvem det er, man skal hen og gribe fat i kraven af, hvis der er noget galt – hvordan sikrer vi så uvildigheden?

Vil ministeren love os, at han efter udpegningen følger en eller anden procedure enten ved at offentliggøre navnene – det vil nok være den tryggeste, og så har vi et par dage, inden udpegningen finder sted, så vi kan høre – eller i hvert fald som et minimum forelægger sagen i Retsudvalget, så vi får tid til lige at sunde os på den. Det er den ene ting.

Den anden ting er sådan en appel: Altså der står ingen steder i forslaget, at det ikke skal være et skvat. Det har vi jo ingen garanti for, at det ikke bliver, og hvis det bliver tre skvat, så kan det være det samme. Så kan det være helt det samme.

Jeg går ud fra, at ærekærheden såvel i Advokatrådet som på de to institutter er så stor, at jeg kan dele hr. Bjørn Elmquists tiltro til, at det bliver godt. Der er ikke noget, der er til hinder for, at det bliver godt. Men vi har altså kun garanti for det med uvildigheden, vi har ikke nødvendigvis garanti for ihærdigheden, at det altså er folk, der tager affære, og som virkelig ikke lader sig standse.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jamen jeg vil ligesom fru Margrete Auken se frem til ministerens reaktion på de her ting, og de kan jo så også blive fulgt op i udvalget. Men jeg synes nu nok, at skulle man til at skrive ind i lovtæksten eller i bemærkningerne, at her må